

Publicerad 2006-11-16 23:45 av Von Fontan

En historia som händer över allt!

Låt mig dö ifred!

Livet är verkligen inte så lätt, folk pratar hela jävla tiden att livet är så jävla simpelt.

Att tiden läker alla sår men bullshit säger jag bara, jag ska ta allt från början.

Vid 5 års ålder så fick jag min första örfil av min far, uppkäftig sa att jag var uppkäftig!

Jag skulle ju bara fråga om jag kunde få dra till en polare.

Full var han ju också det är han alltid. Man kan kalla honom för alkis, det gör i alla fall grabbarna i skolan.

"Vad är det för jävla alkis till farsa du har" brukar dom alltid skrika åt mig när jag går i korridorerna.

Men va fan, men i alla fall min kära far började slå mig mer och mer.

"Jag gör detta för jag älskar dig" brukar han säga hela tiden när han drar av sig sitt bälte, yeah sure bullshit!

Han ville bara skada mig för att få ut sina aggressioner på någon.

Min mor jaa du hon bryr sig inte alls hon, hon säger hela tiden att det är för mitt egna bästa för att blir en bra man.

Varför snackar alla så jävla mycket bullshit hela jävla tiden, men i all fall slagen kom inte bara hemifrån skolan också.

Jag kommer alltid i skolan i tid gjort mina läxor som alla kids i min ålder gör, men alltid när jag kommer för att gå ut och dricka vatten under lektions tid så kommer dom jävlarna.

Petta, Wolf och så klart kungen själv Billy de är jämnt på mig hela tiden, jag förstår fan inte vad deras problem är men deras ursäkt jämnt när någon lärare kommer så säger dom jämnt.

"Fan C.J du är så klumpig ramlar i trappen hela tiden" det är i all fall en av deras smarta repliker och lärarna dom tror ju så klart på skiten dom säger.

Bäst i klassen säger de, bäst på vadå att bli misshandlad eller vadå?

Jävla pundare men fan en gång så gick dom inte på mig och det var en gång det, jag kommer ihåg att det var under dom sista dagarna på skolan i typ 6:an.

Inte så mycket att hoppas på att det skulle hålla för evigt, jag levde bara ett vanligt liv.

Men jo det var ju en sak de alltid sa att jag var bög, lillbögen i klassen för jag alltid var med min tvilling syster Carro.

Vi är typ de bästa vänner och ställer alltid upp på mig när jag är i fara, men så klart måste hon vara tillsammans med den där jäveln Billy.

"Men snälla, låt det vara bara dom kommer lägga av snart" det har hon sagt i 6 år nu, ja 6 jävla helvetes år. Det känns verkligen som dom jävlarna ville ha mig död, en gång gick dom jävla på mig i en gränd när jag var på väg ifrån bion.

Hoppade på mig och slog ner mig med järnrör de fega jävlarna.

Som ni kanske märker så svär jag rätt så mycket men det är inte för jag tycker det är så kul men jag blir ju så jävla förbannade.

Wolf, Billys högra hand var en av mina bästa polare långt tillbaka, men han gick med Billys gäng och bytte namn han hette Pekka för i tiden och

han var faktiskt en underbar vän men i typ 2:an gick han med Billys gäng för Billys far jobbar ju långt åt helvete i politiska kretsar.

En gång slog jag faktiskt i mot honom och gav den jäveln en riktig omgång men jag fick ju bara skit för det

från min syster och hans far.

Hans far anmälde mig för grovmisshandel, men vadå?

Den jäveln gick ju på mig först finns det inga lagar i detta land får man inte försvara sig eller något?

Jävla skit säger jag bara, människor är skit värden är skit helvets jävla skit!

Vad skulle ni säga va? om ni kom hem och det första som hände är att man får en fett jävla höger av farsan.

Hinner fan inte ens ta av sig jackan och man får på käften, för vadå? jo för jag var typ 5 minuter för sent hem från skolan.

Han trodde att jag skolkade hela tiden och jag fick spö för det, ja gjorde inte mina läxor spö för det fast jag gör mina läxor.

Springa det är det enda jag kan jag kan göra för att bli lugnt, jag springer väl runt 1 mil per dag bara för att få tänka och slippa att få spö av farsgubben.

Ni kanske skrattar nu va? nej jag hoppas fan inte det för ni vet inte ett skit om vad jag går igenom.

Att få spö av allt och alla, kolla på folk och hälsar artigt men dom bara kollar ner på en som om man vore ett dödligt virus.

Jag är just som du, eller kanske inte utsidan kanske men insidan är den samme.

Men varför hoppar folk på mig tro, för jag är snyggare, starkare eller smartare?

Nej helvete heller jag är redan allt det men det är för jag får lätt tjejer så klart, det är därför jag är skolans lill bög som dom säger lill bög ah bullshit.

Alla hatar mig bara för jag vågar säga vad jag tycker och tänker.

En dumsak tycker ni att gå på folk? men det är fan inte jag det är dom som hoppar på mig och tror att dom är så jävla mycket bättre.

Jag är MVG i alla ämnen visar alltid upp dom stolt och tror jag kanske slipper spö för dagen, men helvete heller han säger hela tiden.

"Du kunde ju gjort bättre så kanske skulle du få ett MVG plus" men fan fattar han trögt eller man kan inte få mer än MVG.

Större pundare till farsa måste man ju fan leta efter. Att hata är väl en sak. Men hata för man älskar någon för mycket är väl rena skiten, tycker ja.

Han går på värre än någonsin nu mot slutet, han säger jag hela tiden jämnt jämnt jämnt.

"Jag älskar dig så mycket så jag ska göra så du inte gör något dumt" vadå dumt? jag fattar inte ett skit vad han säger nu mera.

Men som turen är jag har inte fått så mycket spö längre han ligger på sjukan med lever fel, det är vad som händer om man dricker för mycket din dumma jävel.

Men i all fall, Billy min kära systers pojke går på värre än någonsin nu fan.

"Varför är du så mycket med din pundar bror hela tiden?"

Han tror han kan komma och börja bestämma över både mig och min syster!

Jag orkar inte mer av allt detta skit. Han kan misshandla mig, han kan säga massa skit om mig men fan ingen jävel ska komma och styra och ställa som en jävla jubel idiot.

Jag sa till far en gång att ursäkta att jag finns, va fan tror du man fick spö som in i helvete!

Kraftiga smällar med bälte.

"Du ska fan inte vara uppkäftig om mig" är det enda gubben kan säga uppkäftig?

Då måste det var något jävla fel, dåligt ordförråd eller då?

Sista dagen i skolan, helgen är på ingång. Detta är slutet på en lång och hård resa. En resa som har en början måste väl ha ett slut?

Jag trodde faktiskt inte att mina sista timmar skulle vara så här.

Jag kommer till skolan och allt är ju nästan som vanligt. Träffar på min kära syster i korridoren, hon verkade inte så värst glad på mig.

Men när hon kom fram till mig, så var det inte mig hon var arg på.

”Han är död”. Det var det enda hon fick fram innan tårarna började rinna ner på hennes kinder.

Jag fattade inte alls vad hon menade med det, men det fick jag reda på senare av en av mina lärare. Han är död, ni kanske inte förstår, men min kära far dog för några timmar sedan.

Han hade gjort något som jag aldrig trodde han skulle göra, men han gjorde det.

Han hade tagit sitt liv, han hade hängt sig. Ungefär vid sextiden i morse hade han hängt sig med några sjukhuslakan och hoppat ifrån våningen där han låg.

När jag fick reda på det så kändes det inte så mycket. Jag trodde att om något sånt här skulle hända så skulle jag bryta ihop. Det kändes faktiskt mer som en.... lättnad!

När jag gick hem den dagen så var allt bara så skönt. Jag visste att när jag kom hem väntade inga slag eller sparkar. En gudomlig tanke. Men när jag kom hem så var allt bara i en stor röra. Morsan låg på soffan helt slut. Hon hade dragit ner varenda sak vi hade på väggarna: tavlor, skåp; rubbet.

Men i alla fall jag har bestämt mig! Så jag började gå försiktigt igenom vardagsrummet för att inte dra till mig för mycket uppmärksamhet. Så jag går sakta mot mitt rum och stänger dörren försiktigt efter mig.

Nu är vi här, mot slutet. Lappen till Morsan och syrran är skriven. Allting är klart! Nu är det bara hoppet som saknas.

”Sådan far, Sådan son”.

Livet är verkligen inte så lätt, folk pratar hela jävla tiden att livet är så jävla simpelt.

Att tiden läker alla sår men bullshit säger jag bara, jag ska ta allt från början.

Vid 5 års ålder så fick jag min första örfil av min far, uppkäftig sa att jag var uppkäftig!

Jag skulle ju bara fråga om jag kunde få dra till en polare.

Full var han ju också det är han alltid. Man kan kalla honom för alkis, det gör i alla fall grabbarna i skolan.

”Vad är det för jävla alkis till farsa du har” brukar dom alltid skrika åt mig när jag går i korridorerna.

Men va fan, men i alla fall min kära far började slå mig mer och mer.

”Jag gör detta för jag älskar dig” brukar han säga hela tiden när han drar av sig sitt bälte, yeah sure bullshit!

Han ville bara skada mig för att få ut sina aggressioner på någon.

Min mor jaa du hon bryr sig inte alls hon, hon säger hela tiden att det är för mitt egna bästa för att blir en bra man.

Varför snackar alla så jävla mycket bullshit hela jävla tiden, men i all fall slagen kom inte bara hemifrån skolan också.

Jag kommer alltid i skolan i tid gjort mina läxor som alla kids i min ålder gör, men alltid när jag kommer för att gå ut och dricka vatten under lektions tid så kommer dom jävlarna.

Petta, Wolf och så klart kungen själv Billy de är jämnt på mig hela tiden, jag förstår fan inte vad deras problem är men deras ursäkt jämnt när någon lärare kommer så säger dom jämnt.

”Fan C.J du är så klumpig ramlar i trappen hela tiden” det är i all fall en av deras smarta repliker och

lärarna dom tror ju så klart på skiten dom säger.

Bäst i klassen säger de, bäst på vadå att bli misshandlad eller vadå?

Jävla pundare men fan en gång så gick dom inte på mig och det var en gång det, jag kommer ihåg att det var under dom sista dagarna på skolan i typ 6:an.

Inte så mycket att hoppas på att det skulle hålla för evigt, jag levde bara ett vanligt liv.

Men jo det var ju en sak de alltid sa att jag var bög, lillbögen i klassen för jag alltid var med min tvilling syster Carro.

Vi är typ de bästa vänner och ställer alltid upp på mig när jag är i fara, men så klart måste hon vara tillsammans med den där jäveln Billy.

"Men snälla, låt det vara bara dom kommer lägga av snart" det har hon sagt i 6 år nu, ja 6 jävla helvetes år.

Det känns verkligen som dom jävlarna ville ha mig död, en gång gick dom jävla på mig i en gränd när jag var på väg ifrån bion.

Hoppade på mig och slog ner mig med järnrör de fega jävlarna.

Som ni kanske märker så svär jag rätt så mycket men det är inte för jag tycker det är så kul men jag blir ju så jävla förbannade.

Wolf, Billys högra hand var en av mina bästa polare långt tillbaka, men han gick med Billys gäng och bytte namn han hette Pekka för i tiden och

han var faktiskt en underbar vän men i typ 2:an gick han med Billys gäng för Billys far jobbar ju långt åt helvete i politiska kretsar.

En gång slog jag faktiskt i mot honom och gav den jäveln en riktig omgång men jag fick ju bara skit för det från min syster och hans far.

Hans far anmälde mig för grovmisshandel, men vadå?

Den jäveln gick ju på mig först finns det inga lagar i detta land får man inte försvara sig eller något?

Jävla skit säger jag bara, människor är skit värden är skit helvets jävla skit!

Vad skulle ni säga va? om ni kom hem och det första som hände är att man får en fett jävla höger av farsan.

Hinner fan inte ens ta av sig jackan och man får på käften, för vadå? jo för jag var typ 5 minuter för sent hem från skolan.

Han trodde att jag skolkade hela tiden och jag fick spö för det, ja gjorde inte mina läxor spö för det fast jag gör mina läxor.

Springa det är det enda jag kan jag kan göra för att bli lugnt, jag springer väl runt 1 mil per dag bara för att få tänka och slippa att få spö av farsgubben.

Ni kanske skrattar nu va? nej jag hoppas fan inte det för ni vet inte ett skit om vad jag går igenom.

Att få spö av allt och alla, kolla på folk och hälsar artigt men dom bara kollar ner på en som om man vore ett dödligt virus.

Jag är just som du, eller kanske inte utsidan kanske men insidan är den samme.

Men varför hoppar folk på mig tro, för jag är snyggare, starkare eller smartare?

Nej helvete heller jag är redan allt det men det är för jag får lätt tjejer så klart, det är därför jag är skolans lill bög som dom säger lill bög ah bullshit.

Alla hatar mig bara för jag vågar säga vad jag tycker och tänker.

En dumsak tycker ni att gå på folk? men det är fan inte jag det är dom som hoppar på mig och tror att dom är så jävla mycket bättre.

Jag är MVG i alla ämnen visar alltid upp dom stolt och tror jag kanske slipper spö för dagen, men helvete heller han säger hela tiden.

"Du kunde ju gjort bättre så kanske skulle du få ett MVG plus" men fan fattar han trögt eller man kan inte få mer än MVG.

Större pundare till farsa måste man ju fan leta efter. Att hata är väl en sak. Men hata för man älskar någon för mycket är väl rena skiten, tycker ja.

Han går på värre än någonsin nu mot slutet, han säger jag hela tiden jämnt jämnt jämnt.

"Jag älskar dig så mycket så jag ska göra så du inte gör något dumt" vadå dumt? jag fattar inte ett skit vad han säger nu mera.

Men som turen är jag har inte fått så mycket spö längre han ligger på sjukan med lever fel, det är vad som händer om man dricker för mycket din dumma jävel.

Men i all fall, Billy min kära systers pojke går på värre än någonsin nu fan.

"Varför är du så mycket med din pundar bror hela tiden?"

Han tror han kan komma och börja bestämma över både mig och min syster!

Jag orkar inte mer av allt detta skit. Han kan misshandla mig, han kan säga massa skit om mig men fan ingen jävel ska komma och styra och ställa som en jävla jubel idiot.

Jag sa till far en gång att ursäkta att jag finns, va fan tror du man fick spö som in i helvete!

Kraftiga smällar med bälte.

"Du ska fan inte vara uppkäftig om mig" är det enda gubben kan säga uppkäftig?

Då måste det var något jävla fel, dåligt ordförråd eller då?

Sista dagen i skolan, helgen är på ingång. Detta är slutet på en lång och hård resa. En resa som har en början måste väl ha ett slut?

Jag trodde faktiskt inte att mina sista timmar skulle vara så här.

Jag kommer till skolan och allt är ju nästan som vanligt. Träffar på min kära syster i korridoren, hon verkade inte så värst glad på mig.

Men när hon kom fram till mig, så var det inte mig hon var arg på.

"Han är död". Det var det enda hon fick fram innan tårarna började rinna ner på hennes kinder.

Jag fattade inte alls vad hon menade med det, men det fick jag reda på senare av en av mina lärare. Han är död, ni kanske inte förstår, men min kära far dog för några timmar sedan.

Han hade gjort något som jag aldrig trodde han skulle göra, men han gjorde det.

Han hade tagit sitt liv, han hade hängt sig. Ungefär vid sextiden i morse hade han hängt sig med några sjukhuslakan och hoppat ifrån våningen där han låg.

När jag fick reda på det så kändes det inte så mycket. Jag trodde att om något sånt här skulle hända så skulle jag bryta ihop. Det kändes faktiskt mer som en... lätnad!

När jag gick hem den dagen så var allt bara så skönt. Jag visste att när jag kom hem väntade inga slag eller sparkar. En gudomlig tanke. Men när jag kom hem så var allt bara i en stor röra. Morsan låg på soffan helt slut. Hon hade dragit ner varenda sak vi hade på väggarna: tavlor, skåp; rubbet.

Men i alla fall jag har bestämt mig! Så jag började gå försiktigt igenom vardagsrummet för att inte dra till mig för mycket uppmärksamhet. Så jag går sakta mot mitt rum och stänger dörren försiktigt efter mig.

Nu är vi här, mot slutet. Lappen till Morsan och syrran är skriven. Allting är klart! Nu är det bara hoppet

som saknas.

”Sådan far, Sådan son”.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Von Fontan med Poeter.se id #10461 innehar upphovsrätten